

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	8112011580
Dátum vydania rozhodnutia:	04.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8112011580.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 4. februára 2014 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému neb. T. K., pre zločin porušenia subordínácie podľa § 145 zákona č. 19/1855 r. z. a iné, o dovolaní T. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. júna 2013, sp. zn. 2 Tost 30/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie T. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov uznesením z 25. januára 2013, sp. zn. 1 Nt 23/2012 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh navrhovateľky T. K., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom I. O.. XXX na povolenie obnovy konania Poľného súdu 10 pešej divízie ako Vojenského súdu I. stolice Košice sp. zn. Ps-891/45 zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Na podklade sťažnosti navrhovateľky T. K. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 13. júna 2013, sp. zn. 2 Tost 30/2013 rozhodol tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol, nakoľko túto posúdil ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka dovolanie, ktoré bolo doručené okresnému súdu 22. októbra 2013.

Dovolateľka poukazuje na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. II. ÚS 284/2011) ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 4 Tdo 58/2011) uviedla, že si je vedomá, že dovolací súd sa bežne nezaoberá dovolaniami vo veciach, ktoré sa týkajú obnovy konania, ale podľa jej názoru výnimkou sú prípady, v ktorých je porušené ústavne garantované právo, napríklad právo na zákonného sudcu. Má za to, že napadnutými rozhodnutiami bolo porušené právo na zákonného sudcu podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Právo na zákonného sudcu malo byť porušený tým, že v konaní na okresnom súde sp. 1 Nt 23/2012 rozhodoval rovnaký sudca ako v predchádzajúcom konaní pod sp. zn. 1 Nt 19/2011, a to napriek tomu, že podľa § 397 ods. 2 Tr. por. v konaní o povolení obnovy nesmie rozhodovať sudca, ktorý rozhodoval v predchádzajúcom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Tr. por. a zistil, že dovolanie je neprípustné.

Nemožno na základe mimoriadneho opravného prostriedku revidovať každé rozhodnutie, ale len rozhodnutie, pri ktorom to umožňuje zákon a z dôvodov, ktoré sú uvedené v zákone, pričom posúdenie prípustnosti je primárne.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

„Inými“ rozhodnutiami uvedenými v zákone sú rozhodnutia uvedené v § 371 ods. 2 Tr. por., proti ktorým môže podať dovolanie minister spravodlivosti.

Uznesenie krajského súdu, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, medzi vyššie uvedené rozhodnutia nepatrí.

Argumentácia nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky nie je správna. Pokiaľ tento nález vo svojom odôvodnení hovorí o reštriktívnom výklade ustanovenia § 368 ods. 1 Tr. por., hodnotí týmto spôsobom výklad uvedeného ustanovenia Trestného poriadku v znení tohto zákona účinnom pred 1. septembrom 2011.

Po novelizácii Trestného poriadku zákonom číslo 262/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. septembra 2011 bola úprava prípustnosti dovolania oproti dovtedajšej, obsiahnutej len v ustanovení § 368 ods. 1 Tr. por., definične rozšírená o explicitný výpočet ustanovení, proti ktorým možno podať dovolanie, uvedený v odseku 2 rovnakého ustanovenia. Nejde teda už o otázku interpretácie, ale o otázku akceptácie obsahovo jasného ustanovenia zákona dovolacím súdom (tak ako to najvyšší súd už uviedol aj vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí - uznesenie z 19. marca 2013, sp. zn. 2 Tdo 12/2013).

Keďže platí princíp uvedený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý bráni svojvôli orgánov verejnej moci, vrátane súdu, neostávalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky iné, ako rozhodnúť tak ako je to vo výroku tohto uznesenia uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.